

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

13. A ranis homines ciuitatibus expulsi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

cum velut de choro ad chorū identidem molestissimè coarcent: & velut cachinnantes populum illum irriterent. Guti quoque cruciatum maximum pepererunt. Nam ijs refertus era fluius, ut aqua inde non, nisi sanie ranarum vitiata, hauriri posset, immorientibus earum plerisque, atque putrescentibus. Quin & domesticum victimum foedabant, in esculentis atque poculenti nusquam non repertæ, quæ omnia conspurcabant & corrumpebant, teste Iosepho. Odoratum verò teturimo factore, quem ex halabant vel mortuæ ac putentes, vel viuæ, turpilimo, è quo nascebantur, & in quem resolutebantur, plena, per omnia cubilia passim oberrantes. Quas tangere etiam abominabile erat, cum prælertim plurimæ earum noxiæ essent ac venenatæ, neque foedarent tantum contaminarentur tangentes, sed etiam inficrent.

XIII.

Apud Atheneum lib. 8.

Plin. lib. 8.
nat. hist. c. 29
Paul. Oros.
lib. 3. c. vlt.

Fuit sanè id tum diuinæ omnipotentiae miraculum, in Agypto: sed etiam extra Agyptum, absque miraculo, nonnunquam integræ vastatæ sunt ciuitates, populique roti per ranarum importunitatem, patrijs natiuisque sedibus exterminati. Herachila Lembus libro vigesimo primo historiarum narrat, in Paonia & Dardania, tantam vim ranarum è celo delapsam, ut publicas vias, privatæque domos implerent: primis autem diebus incolas pauci eas occidisse, adibusque oculis, aliquandiu patienter eam molestiam pertulisse. Sed cum nihil proficerent, domesticaque, supellec illis tota obtegretur, ac cum cibarijs elixas assaq, ranus offenderent, aquarum crepus commoditate; & quia concurredit illis non erat pedem ubi ponerent, mortuarum odore ad extremum vexati patriam deseruerunt. Plinius quoque Varronem laudat auctorem, à quo proditum sit, à tenuis, quandam, in Gallia, pulsam esse ciuitatem. Quin & Paulus Orosius memorat, Cassandro, post mortem Alexandri Magni, Macedoniam tenente, Abderitas, intoleranda ranarum multitudine, patro solo exactos, & antiquis sedibus expulsos, nouas in Macedonia sedes à Cassandro petiisse. Hæc talia indicant, à partis non parua sape supplicia in homines erumpere, si, quod magnitudini deest, multitudine compensetur. Tanto etiam manfestius potentiae sua maiestatem Deus aperit, quanto, per res paruas, maiora legitur perpetrauisse.

Quam-